
Jul i Mørket

Et stykke journalistik af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Jul i Mørket

4

Jul i Mørket

Jul i Mørket

Jyllandsposten. 24/12 1933

Jul i Mørket

Hvor er du skøn, du Jord, hvortil vi fødtes!
Hvor blodigt ondt, saa tit din Skønhed ødtes!

Hver Mark stod lys ved Vaar af smaa Mirakler.
Ind under Høsten var de slukte Fakler.

I Morges Dans af Snefnug kuldeskære.
Nu et Morads af Snavs og Hestepærer.

Min lille Dreng, saa bløde dine Hænder!
mod hvem bli'r de engang to haarde Fjender?

*

Decemberratten truer vore Hjerter,
Nordøsten blæser ud de svage Kerter.

Hyl der Ulve? Ve os! Vi fornemmer
en Genlyd der af vore egne Stemmer.

Vi har Europas Sommersletter hærget.
Og egne Hjerters med. Og hvad blev bjærget?

Nu over Sneens Lagen paa de Døde
blafirer vor Tanke sær og nordlysøde.

Et Blændværksskær ud over Is og Ørke
afmægtigt kun mod Vintrens Skæbnemørke.

Og er det sandt, at du engang os skabte,
du Lys i Skjul! - i Mulm er vi fortabte.

Kom os til Frelse!

*

Knap vort Raab forstummet,
da stilner Storm: en Stjerne staar i Rummet,

omstråler med sit sejershøje Skær os
og flyver os i Møde - se, hvor nær os!

Vi strækker os med vore Lys i Hænde,
om vi kan naa ved Stjernen dem at tænde.

Thi da skal - som den gyldent la'r os ane -
vi kunne se igen os Vej at bane,

hvor vi med Haab i Tro kan sammen vandre,
lyse os frem mod Vaar, os selv og andre,

og takke Lyset for: trods alt, hvad ødtes,
du er dog skøn, du Jord, hvortil vi fødtes.

VEDERSØ PRÆSTEGAARD, JUL 1933
KAJ MUNK